

## ΠΟΡΝΗΣ ΚΑΙ ΑΦΡΟΝΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ

---- . ----

«Τό **σφάλλειν** ἀνθρώπινον, τό **ἐμμένειν** σατανικόν» (Λαϊκόν)

«Τό **δῖς** ἐξαμαρτεῖν, **οὐκ** ἀνδρός σοφοῦ» (Προκλασσικόν)

«Ὁ ἐκουσίως καί ἐν **γνώσει**, ἀσυστόλως καί **ἀδιαφόρως**  
προκαλῶν, ἀγανακτῶν καί **διεγείρων** τάς συνειδήσεις  
τοῦ ἐκκλησιάσματος καί τῶν πιστῶν,

**πῶς** ἀπομένει νά χαρακτηρισθῇ ὑπό τῶν συνανθρώπων,  
ἀλλά καί Τοῦ τήν «**ἐσχάτην** ταπείνωσιν» διδάξαντος (Μάρ.9,35)

**Παντοδυνάμου** Θεοῦ ἐνώπιον Τοῦ ὁποίου

«κάμπει **πᾶν** γόνυ ἐπουρανίων ἐπιγείων **καί** καταχθονίων», (Φιλ.2,10)

καί αὐτός αἰσθανόμενος τήν μικρότητα του,

τήν ἐλαχιστότητά του καί τό «**ἄδηλον**» τῆς ὑπάρξεώς του (Γ' Μακ.4,4)

ἐνώπιον τῆς Μεγαλωσύνης τοῦ Δημιουργοῦ τῶν **πάντων** Θεοῦ,

ἐνδεδυμένος «σάκκῳ καί **σποδῶ**» (Λουκ.10,13), μόνος **μόνον**

«ἐν φόβῳ καί **τρόμῳ**» (Φιλιπ.2,12) νά ἐτόλμα **μᾶλλον**,

«τύπτων τάς χεῖρας τῷ ἑαυτοῦ **στήθει**» (Λουκ.18,12),

νά ἡτεῖτο τό «**ἔλεός**» Του (Ἑβρ.4,16), καί τήν **μόλις** προφθάνουσιν  
τήν ἀναξιότητα αὐτοῦ **σωτηρίαν** του;! (Ἑβρ.2,3/Φιλ.1,19/Β' Τιμ.2,10).

Ἀρχομανή καί **φιλόδοξε** ἐπίσκοπε Ἰουστῖνε,

**σταμάτα** πιά νά αὐθαιρετῇς πρὸς **ἐντυπωσιασμόν**

μεταχειριζόμενος **κάθε** θεμιτόν καί ἀθέμιτον

μέσον καί τρόπον μιμούμενος γνωστά

καί **διεγνωσμένα** λάθη **ἀστοχησάντων**

περί τό θέμα **ἀντιγράφωντας** ταῦτα, ἢ «**καινοφανῆ**» (Α' Τιμ.6,20)

εἰσάγων τῇ Παραδόσει τῆς **Ἐκκλησίας**,

**πληροφορούμενος** νά συντελοῦνται σήμερα

ἴδια ἢ παρόμοια ἀλλαχοῦ, ἢ γεννώντας τα

ἢ «**ἄρρωστημένη** σου **διάνοια**» (Ἐφεσ.4,18)

γιά νά πρωτοστατήσης καί **διακριθῇς**, κολακεύοντας

ἐν ταυτῷ διά τῶν «κατορθωμάτων» (!!!) σου τούτων

παραλλήλως ἀφελεῖς καί **ἄνευ** παιδείας καί ἔρματος

ὑπάρξεις, πού ἡδύνονται καί **εὐκόλως** παρασύρονται

«συνευδοκοῦντες» (Λουκ.11,48) καί ἀνεχόμενοι ταῦτα,

**συναυθαιρετοῦντες** πλέον οἱ δύσμοιροι ὅμοιοί σου

εἰς τά **αὐτά** λάθη καταλήγοντες, ἐμπίπτοντες καί

**ταῦτα** ἐπεκτείνοντες, ἐπαυξάνοντες  
 καί - Ο ἴ μ ο ι - **διαιώνίζοντες!**  
 Μπαρδάκα, μάθε ὅτι στούς Νάρθηκες  
 τῶν Ὁρθοδόξων Ἱερῶν Ναῶν,  
 «Ἱεροκανονικῶς» ἐπιτρέπεται νά ἀγιογραφῇται  
**μόνον ἡ Δευτέρα τοῦ Κυρίου Παρουσία** (Α΄Ιωά.2,28),  
 ὥστε ἐξερχόμενοι οἱ ἐκκλησιασθέντες πιστοί  
 καί πάλιν εἰς τόν κόσμον πού τούς ἀναμένει  
 «ὁ διάβολος ὡς λέων **ὠρυόμενος**» (Α΄Πέτ.5,8),  
 νά **διδάσκονται** ἐκ τῆς φρικτῆς ἀπεικονίσεως  
 καί λαμβάνουν τά μέτρα τους νά εἶναι **ἐτοιμοπόλεμοι!** (Ἰω.7,6)  
 Ἀποκατάστησε λοιπόν τό **ταχύτερον** τόν Ἱερόν χῶρον  
 καί **ἀπάλλαξε** τόν Νάρθηκα τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ  
 τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ  
 ἀπό τοῦ «ἔργου» καί τοῦ περιεχομένου ὅπερ ἐκεῖσε,  
**οὐ** μόνον «Ἀντικανονικῶς ἀλλά καί λίαν **ἀκόμψως**  
 ἀνήρτησες· διά τοῦ ὁποίου θά ἡδύνασο  
 νά στολίσῃς ἀρμοδιότερον καί ἐπιτυχέστερον  
 τοῖχον **αἰθούσης** τινός Προσφυγικοῦ Ἑλληνισμοῦ,  
 Ἀδελφότητος Κρωμναίων -ἐν προκειμένῳ-,  
 εἰ τί ἄλλο ἐβούλεσο.  
 Ὅρῳ σε **διαρκῶς** ἀγωνιῶντα, «χρώμενον  
 καί **καταχρώμενον**» (Α΄Κορ.7,31),  
 «**φειδόμενός** σου» (Α΄Κορ.7,28)  
 καί **βαθύτατα** λυπούμενος  
 διά τό «**ἀμεταμέλητον**» τοῦ χαρακτῆρος σου· (Ρωμ.11,29)  
 διά τήν «**ἐνεστῶσαν** ἀνάγκην» (Α΄Κορ.7,26)  
**ἐ ξ α φ α ν ῖ σ ο υ ,**  
 «εἴσελθε εἰς τό **ταμιεῖον** σου,  
**ἀπόκλεισον** τήν θύραν σου, **ἀποκρύβηθι** μικρόν  
 ὅσον **ὅσον**, ἕως οὔ **παρέλῃ** ἡ ὀργή Κυρίου»! (Ἡσαΐ.26,20)

\*\*\*

Ἐπειδή τό Πάσχα ἐκεῖ **δολίως**  
 κάποτες μοῦδωκες **αὐγό**,  
 θαρρεῖς πῶς **σύ** εἶσαι Δεσπότης,  
 καί τάχατες, **δέν** εἶμαι ἐγώ;

Δεσπότης εἶναι ὁ **καθένας**  
 ὅστις **δεσπόζει** ἑαυτοῦ, (Α΄ Κορ.9,27)  
**κυριαρχεῖ** ἐπὶ τῶν **παθῶν** του  
 καὶ **δέν** τυγχάνει **άλεποῦ**!

Κάλεσε «**άλώπεκα**» ὁ Ἰωάννης (Λουκ.13,32)  
 Ἡρώδην τὸν **θηλυμανῆ**, (Ματ.14,3)  
 ὅστις «διὰ **Ἡρωδιάδα**  
 ἔθετο αὐτόν εἰς **φυλακή**»! (Ματ.14,10)

**Τί** ἄρα κέρδισεν ὁ **ἀχρεῖος**  
**τεμῶν** αὐτοῦ τὴν Κεφαλή,  
 τηρήσας **ὄρκον** πού εἶχε δώσει (Ματ.14,9),  
 τῇ **θυγατρὶ** καὶ τῇ **μητρὶ**;

**Ὅντως** ἄξιζεν Ἰωάννου  
 ἢ **ἀθάνατος** αὐτοῦ ψυχῇ,  
 ἀπ' **ὅλη** του τὴν Βασιλεία (Μάρκ.6,23)  
 πού ἐναπέμεινε στή **γῆ**,  
 φορές **χιλιάδες** σέ **ἀξία**  
 καὶ **μυριάδες** σέ **τιμὴ**!  
 Λέξη, τό **περιεχόμενό** της  
 πού ψάχνει **ἀκόμα** νά τό βρῇ.

Καὶ **Βασιλιᾶς** κανεῖς νά εἶναι, (Λουκ.13,32)  
 ἂν μέ **τιμὴ** ὅμως **δέν** ζῇ,  
 ἐν **ἀτιμίᾳ** ἀποθνήσκει,  
**χωρὶς** ποτέ νά εὐδοκιμῇ.

**Οὔτε** ὁ Δεσπότης ἐξαιρεῖται  
 χωρὶς **ζωὴ πνευματική**,  
 ἀνακρίνεται ὑπὸ **πάντων**, (Α΄ Κορ.2,15)  
 δίχως σ' αὐτό νά **ἐπαρκῇ**

αὐτός τούς ἄλλους ν' **ἀνακρίνη**, (ἔ.ἁ.)  
 νά **προφητεύη** τί θά γίνη  
 στό μέλλον, καὶ νά προορᾷ  
 τά πάντα βλέπων **καθαρά**!

Μπαρδάκα, **Πόρνη** ἂν θά γίνης,  
 καὶ **Καλλιστεῖα** σ' ἂν θά πᾶς

νά επιδείξης τό **κορμί** σου  
καί τήν «**ντροπή** ἀφοῦ θά φᾶς»·

**ἄπαξ** αὐτό εἰς σέ θά γίνη,  
κι' ὡς ἀποτέλεσμα θά **μείνη**,  
ὅτι μιά **Πόρνη** εἶχες γίνει  
ἢ **πιό Τρανή** στήν Νέα Κρήνη!

**Σύγκριση** ὅμως τοῦ ἐνός  
πρός τό αἰώνιο **ὑπάρχει**;  
ἄν εἰς τίς δύο περιπτώσεις  
**δέν** ἤμπορῆς νά κατορθώσης

**ἄνθρωπο** ἐπί γῆς νά πείσης  
ὅτι **δέν** εἶσαι ἀμαρτωλός,  
ὅτι, **ὄντως** δέν εἶσαι Πόρνος,  
ἀλλά πράγματι εἶσαι **ἀγνός**, (Β' Κορ.7,11)

**δέν** παίζεις **θέατρο** ὅταν λέγης  
αὐτά στή Θεία Λειτουργία,  
**ἄλλα** πράγματα ἐπιλέγεις  
καί ὅλα εἶναι **κοροϊδία**;! (Β' Πέτρ.3,3)

**Δέν** εἶσαι Πόρνος, **οὔτε** Τελώνης, (Λουκ.7,34)  
ἕνας κοινός **ἀμαρτωλός**,  
πού **κρύπτεσαι** εἰς «**Ταμιεῖον**,  
**μόνον** νά βλέπη σε ὁ Θεός»;! (Ματ.6,6)

Εἶσαι Ἀγνός, ν' **ἀνιστορῆσαι**  
καί Ἅγιος ν' **ἀγιογραφῆσαι**  
εἰς τούς **αἰῶνας ἐν Ναῶ**;;;  
**Πέρασες** τόν **ἔξω** ἀπό **ῥδῶ**!!!!

**Τιμητικά** πιά προσκυνεῖσαι,  
**ἐκεῖσε** θά διατηρῆσαι,  
πλάϊ εἰς Ἁγίους καί Ὁσίους,  
Ἐγκρατευτάς καί τῷ **Θεῷ**;!

Τά «σέτερα» «**ἀμαρτήματα**»  
μπροστά στά «**ἀγνοήματα**» (Θ. Λειτ.)  
τῶν **Πόντιων** πού σέ θωροῦν  
καί **τόσα** καταμαρτυροῦν

πῶς θά τά καταρρίψης,  
 ἐάν σύ τό **ταχύτερον**  
 τό αἶσχος καί τό ὄνειδος  
 δέν τά **ἐξαφανίσης**;

**Κοίτα**, μήν ἔρθη ἡ στιγμή  
 νά «**ψάχνουμε**» γιά σένα,  
**ὄχι** νά βλέπω φάτσες σου  
 καί χάλια **ἀνηρτημένα**.

Οἱ **Πόντιοι** εἶναι καλοί  
 μέχρις ἐνός **σημείου**.  
 Ἐσύ Μπαρδάκα, ἄνοιξες  
 θύραν «**Φρενοκομείου**»!!!

**Σύμμασε** τ' ἀσυμμάζευτα  
 καί **ὅ,τι** πιά προλάβης,  
 πᾶς **σούμπιτος** στόν **Τάφο** σου  
**δίχως** νά **καταλάβης**.

**Ἀδιάβαστος καί ἄψαλτος,**  
**χωρίς νά μεταλάβῃς!**

**Ὑποσημείωσις:** Πανάθλιε καί **ἀνόσιε** Μπαρδάκα! **Οὔτε** οἱ πρωτοαφιχθέντες ἐν Καλαμαριᾷ ὡς Πρόσφυγες καί **Πρωτοὑπηρετήσαντες** ἐν Μεταμορφώσει καί λίγο κατόπιν, π. Γεώργιος Νικολαΐδης συμμαθητής τοῦ **Στάλιν** ἀπό τό Κάρς τοῦ Βατούμ τῆς Ρωσίας, **οὔτε** ὁ π. Κωνταντῖνος Παπαδόπουλος, **οὔτε** ὁ π. Νικόλαος Οἰκονομίδης ἀπό τήν Κρώμνη, **οὔτε** ὁ Γεννάδιος Χρυσουλάκης, **οὔτε** ὁ Φιλόθεος Βουζουνεράκης, **οὔτε** ὁ Μισαήλ ὁ Γκομούζας (**δύο** φορές Προϊστάμενος, πρό καί **μετά** τίς σπουδές στή Γαλλία), **οὔτε** ὁ Προκόπιος μέ τόν Νικόδημο κάναν' τήν **παραμικράν** σκέψιν νά **μετακινήσουν** ἀπό τό Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ πού τίς εὐλαβοῦντο τίς προσκυνοῦσαν καί τίς τιμοῦσαν, πρὸς τόν Νάρθηκα **ἔξω** ἀσεβῶς καί **ἀνευλαβῶς**, τήν **φερώνυμον** Τιμίαν Εἰκόνα τῆς **Θείας** Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος **Χριστοῦ**, καθὼς καί τοῦ **Πολιούχου** Ἀγίου Εὐγενίου τοῦ **Τραπεζουντίου**! Οἱ ὅποῖες **σήμερον** ὁμως -δυστυχῶς καί ἀνελπίστως-, διότι ὡς ἐξέθεσα καθ' **ὅλην** τήν μακροχρόνιον ἱστορίαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ **οὐδεὶς** ἐπέδειξεν **ἵχνος** ἀσεβείας καί ἀνευλαβείας πρὸς αὐτάς, ἐν τούτοις καί παρ' ὅλα ταῦτα, πρὸς **αἰωνίαν** καταισχύνην καί ὄνειδος τῆς ἀφροσύνης, ἀλαζονείας, ἀπαιδευσίας καί **παντελοῦς** ἐλλείψεως θεολογικῆς καταρτίσεως καί **ζυμώσεως** τοῦ εἶναι αὐτοῦ **μετά** τοῦ **θείου** λόγου, αὐθάδους καί **ἀναγώγού** τινος, ἔχουν καταλήξει νά εὐρίσκονται μόλις πρὸ τῆς **ἐξόδου** τοῦ Ναοῦ, ἔτοιμες πρὸς «ἐξορίαν» καί **ἔξωσιν**,

ὥς δῆθεν ἐμποδίζουσai τὰς συναλλαγὰς(!!!), τῆς κηροπωλησίᾳς τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου καὶ τῆς Ἑρανικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐν τῷ **Νάρθηκι** διενεργουμένων, μέλλουσai μᾶλλον νὰ μεταφερθοῦν ἢ ἐν τῷ Ὑπογείῳ εἰς τὴν «αἴθουσαν»(;!!) (μᾶλλον τὸν **σκοτεινόν** χώρον πρέπει νὰ τὴν ὀνομάζῃ κανεῖς, **παρὰ** αἴθουσαν, - αἴθω=φωτίζω-, **οὐδαμόθεν** φῶς ἡλίου εἰσερχομένου ἐκεῖσε ἀπὸ πουθενά) τῶν **Κατηχητικῶν**, ἢ στίς Κατασκηνώσεις τοῦ «ΘΑΒΩΡ» τῆς **Χαλκιδικῆς**! Τὴν Ἱερὰν Εἰκόνα τοῦ γεγονότος τῆς **Μεταμορφώσεως** (Ματ.17,2), κατὰ τὸ ὅποιον οἱ τρεῖς **πρόκριτοι** τῶν Ἀποστόλων Πέτρος, Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης (Ματ.17,1) ἐνώπιον τῆς ἐκπλήξεως τῆς ὁράσεως -«καθὼς **ἠδύναντο**» (Ὑμνολογία)- ἐκ τοῦ «**ἀκτίστου** θείου φωτός» (Ματ.17,5), «**πρηνεῖς** πεσόντες» (Ματ.17,6-7) καὶ περὶ «τριῶν **σκηνῶν**» (Ματ.17,4) εἰπόντος τοῦ Πέτρου καὶ ὅλα ἐκεῖνα τὰ **ὑπερκόσμια** γεγονότα ἀπολαμβάνοντες, **δέν** ἔκριναν πλέον δι' αὐτοὺς συμφέρον **τί** ἄλλο, παρὰ εἰς τὸ ἐξῆς «καλὸν πλέον αὐτοὺς **ἐκεῖ** εἶναι» (Ματ.17,4). **Σύ** ὅμως, ἀλλόφρον καὶ παράφρον, ἐν τῇ μανίᾳ καὶ μέθει τοῦ **ἀπυθμένου** ἐγωῖσμοῦ σου, μὴ ἔχων **ἐλαχίστην** διάκρισιν καὶ συγκρατιμόν, ἀπώλεσας **πᾶν** μέτρον καὶ κριτήριον, οὐδὲν καὶ **οὐδένα** πλὴν **σοῦ** προκρίνας καὶ **ἀπαθανατίσας**! Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ σου παρηγκώνισες παραμέρισες καὶ κατεπάτησες **Παραδόσεις** Κανόνες Ἦθη Ἀρχές Συνήθειες **αἰώνων**, μὴ δεχθεῖς συμβουλήν καὶ ὑπόδειξιν, ἀλλ' ἀντικανονικῶς καὶ **αὐθαιρέτως** ἐνεργήσας (Τιτ.3,11), **ἀνιστορήσας** **ἑαυτόν**, **ζωγραφήσας-ἀγιογραφήσας** καὶ **ἐντοιχίσας ἐν τῷ Νάρθηκι** τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, **πρὸ** τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων **θέσας** **σαυτόν** καὶ αὐτάς **μετὰ** σέ, **πρὸ** τῆς ἐξόδου τοῦ **Ναοῦ** εἰς Προσκύνησιν ὑπὸ τῶν πιστῶν τοποθετήσας **ταύτας**! **Ὡ**, τῆς ἀγερωχίας σου! **Ὡ**, τῆς «βλασφημίας καὶ τῆς ἀναισχυντίας σου»! (Ρωμ.2,24) **Ὡ**, «βδελυρὰ καρδία» (Λουκ.16,15), «ἄπιστε καὶ **διεστραμμένε**» (Λουκ.9,41) Μπαρδάκα, «δίψυχε καὶ ἀκατάστατε ἐν **πάσαις** ταῖς ὁδοῖς σου»! (Ἰακ.1,8). «Ἔως **πότε** ἀνέξεταιί σου» (Ματ.17,17) ὁ καθ' **ἡμέραν** ἀπὸ σοῦ «μυκτηριζόμενος καὶ **ὑβριζόμενος** Θεός»; (Γαλ.6,7)

Μπαρδάκα. «Ὁ Θεός σοῦ παραγγέλλει νὰ **μετανοήσης**, διότι ὥρισε μέρα κατὰ τὴν ὁποία θὰ **δικάσῃ** τὴν οἰκουμένην μέ δικαιοσύνη, μέ τὸν ἄντρα πού ὥρισε, δίνοντας γιὰ τὴν ἀλήθεια αὐτὴ ἐγγύησιν σέ **ὅλους** τὸ ὅτι τὸν **ἀνέστησε** ἀπὸ τοὺς **νεκρούς**. Κι' ὅταν ἤκουσαν στήν Πινύκα οἱ Ἀθηναῖοι γιὰ ἀνάστασιν **νεκρῶν**, οἱ μὲν **χλεύαζαν**, οἱ δέ εἶπαν· θὰ σέ **ξανακούσουμε** γι' αὐτό» (Πράξ.17,30-32).

**Ὅσο** ἤκουσαν τὸν Παῦλο οἱ Ἀθηναῖοι, **τόσο** καὶ ἐσύ ἀκοῦς ἐμένα ἐφτά **χρόνια**, καὶ **ὄχι** μόνον ἐσύ, ἀλλὰ καὶ οἱ **82**, σχεδόν **ὅλοι** οἱ «Χρυσοκάνθαροι», πού γελάτε χλευάζοντες καὶ **εἰρωνευόμενοι**, τίς **ὅσες** ψυχές παίρνουν τὸ **θάρος** καὶ σᾶς ὑπομιμνήσκουν **πέντε** πράγματα ἀπ' τίς ὑποχρέωσεις, πού σᾶς παρακαλοῦν νὰ ἀναλάβετε τίς **εὐθύνες** σας καὶ σταθῇτε μέ **συνέπεια** ἔναντι τοῦ ὄρκου καὶ τῆς

**ὁμολογίας** πού ἐδώκατε ἐνώπιον τοῦ Θυσιαστηρίου τὴν ὥρα τῆς **Χειροτονίας** σας!

**Ἐξαφάνισε** «τά σουβλιά καί τό δηλητήριο» ἀπό τό χῶρο τῆς εὐθύνης σου καί γέμισέ τον μέ βαμβάκι καί μέ **λάδι!** **Εἰρήνευσε** ἀλλά βαθιά, **ὄχι** ἐπιφανειακά, προσποιητά μέ **ψευτοχαμόγελα** -ὅπως ἀκριβῶς κάνεις **ἐσύ**. **Λύσσαξες** πιά. Δέν βλέπεις πού **ὁ φθόνος καί ἡ κακία θά σέ φᾶνε;!!!** **Αὐτό** εἶναι τό **μόνο** κέρδος καί τό **βέβαιο-σίγουρο** ἀποτέλεσμα, μέ τό νά μή τ' ἀποδιώχνης καί νά **μή** ἀπαλλάσσεσαι ἀπ' αὐτά. Τό ὅτι **βιολογικά** καί **ψυχικά**, μέ **μαθηματική** ἀκρίβεια διά τῆς εἰς **ἄτοπον** ἀπαγωγῆς, μέ Ἰατρικήν διαχρονικήν πεῖρα καί ἐγγύησιν **αἰώνων** -καί πάνω ἀπ' ὅλα-, μέ τὴν **ἀψευδῇ** διαβεβαίωσιν τοῦ λόγου τοῦ **Θεοῦ** θά ἐπέλθῃ ἡ κατ' **ἄμφω** (σώματος καί ψυχῆς) καταστροφή σου, φθορά, καί **ἀπώλεια!**

«Τά γάρ ὁψώνια τῆς ἀμαρτίας **θάνατος**» (Ρωμ.6,23),  
καί «εἴ τις τόν ναόν τοῦ Θεοῦ φθείρει,  
**φθερεῖ** τοῦτον ὁ Θεός» (Α΄Κορ.3,17).

«Ψυχαί παρανόμων καί ἀνθρώπων μίσους ὀλοῦνται **ἄωροι**,  
τῇ γάρ ἀσεβείᾳ τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν **ἀφαιροῦνται**» (Παρ.13,2 / Παρ.1,19),  
«Κατάρᾳ **Θεοῦ** ἐν οἴκοις ἀσεβῶν καί **φθονερῶν** ἀνθρώπων» (Παρ.3,33),  
«**Μακράν** ἀπέχει ὁ Θεός ἀπό ἀσεβείας καί **φθόνου**» (Παρ.15,29),

«**Οὐκ** εὐδοκεῖ ὁ Ὑψιστος ἐν προσφοραῖς ἀσεβῶν  
καί **φθονερῶν** ἀνθρώπων» (Σοφ.Σειρ.34,19),

«**Οὐκ** ἀναστήσονται ἀσεβεῖς καί φθονεροί εἰς κρίσιν» (Ψαλ.1,5),  
ἀλλά «μετά τοῦ θηρίου καί τοῦ ψευδοπροφήτου,  
ὡς λαβόντες τό χάραγμα καί **φαῦλα** πράξαντες,  
**ζῶντες** βληθήσονται μετά τῶν δύο εἰς τὴν λίμνην  
τοῦ πυρός τὴν καιομένην ἐν θείῳ» (Ἀποκ.19,20)

«Σᾶς βεβαιώνω ὅτι ὅποιος ἀκούει τό λόγο μου  
καί πιστεύει σ' αὐτόν πού μ' ἔστειλε,  
**ἔχει ζωὴν αἰώνια**, καί **δέν ἔρχεται σέ κρίση**,  
**ἀλλ' ἔχει περάσει ἀπό τό θάνατο στή ζωή**» (Ἰω.5,24)  
«Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ **ἐντός ἡμῶν** ἐστίν» (Λουκ.17,21)

«Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔρχεται **ἀπαρατήρητη**  
**δέν** πρόκειται γι' αὐτή νά λεχθῇ **‘Νά ἐδῶ’**  
ἢ **‘Νά ἐκεῖ’**· διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι  
**ἀνάμεσά** σας» (Λουκ.17,20-21). Δίδει ἀπάντησιν

πρός τούς «ἐπερωτήσαντας αὐτόν **Φαρισαίους**» (ἔ.ἀ),  
 ὁπότε **δέν** ὑπονοεῖ «ἐντός ἐνός **ἐκάστου**»,  
 ὡσάν νά εἶχαν **ἤδη** λάβη καί εἰσέλθῃ  
 εἰς τήν βασιλείαν, ἀλλά «**ἀναμεσά** τους»,  
 ὡς **μή** δυναμένων ὡς **σύνολον** νά «παρατηρήσουν»,  
 νά αἰσθανθοῦν τήν παρουσίαν τῆς «βασιλείας»,  
 τοῦ **Κρατοῦντος** καί **Βασιλεύοντος**  
 ὡς **Κεφαλὴ** ταύτης, ἥτις παρευρίσκετο  
 καί **συνωμίλει** μετ' αὐτῶν,  
 τῶν **ἀνερευνώντων** ταύτην τήν στιγμήν «ἐκείνην».

«Πένθος νεκροῦ **ἐπτά** ἡμέραι, μωροῦ δέ, ἀσεβοῦς καί **φθονεροῦ** /  
**πᾶσαι** αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτοῦ,  
 νά τόν κλαῖτε **σ' ὅλη του τή ζωή**» (Σοφ.Σειρ.22,12),

«Στόν μικρόψυχο **δέν** κάνει καλό ὁ πλοῦτος,  
 καί ὁ φθονερός **δέν** πρέπει νά ἔχῃ χρήματα» (Σοφ.Σειρ.14,3),

«**Δέν** θά ἀκολουθήσω τά βήματα ἀνθρώπου  
 τηκομένου ὑπό **φθόνου** καί κρύπτοντος τήν σοφίαν,  
 διότι οὗτος **οὐδεμίαν** σχέσιν ἔχει  
 μέ τήν σοφίαν τοῦ Θεοῦ» (Σοφ.Σολ.6,23),

«**Παρακολουθεῖ** ὁ ἀμαρτωλός τόν δίκαιο καί γυρεύει νά τόν **θανατώσῃ**.  
 ὁ Κύριος ὅμως **δέν** τόν ἀφήνει στά χέρια του.  
 οἱ ἀμαρτωλοί θά **ξεπαστρευτοῦν**.  
 εἶδα τόν ἀσεβῆ καί **φθονερό** νά ὑπερυψώνεται  
 καί νά **κορδώνεται** σάν τούς κέδρους τοῦ **Λιβάνου**.  
 ξαναπέρασα, καί νά! **δέν** ἦταν πλέον ἐκεῖ·  
 τόν ἀνεζήτησα, καί **δέν βρέθηκε** οὔτε **ποῦ ἦταν**» (Ψαλ.36,32-36).

Καί ἔχεις μολύνει τοξικά καί **διαφθείρει** ἡθοψυχικά Μπαρδάκα, **τόσους** πού  
 συναναστρέφεις, συγχρωτίζεις, συνεργάζεις ἀλλά καί **στανικά ἐπιβάλλεις**  
 καί κατεξουσιάζεις αὐτῶν.

«**Πλειστάκις** ἐκοπίασα καί γέγραφα ἐν στεναγμοῖς μου μετά **δακρύων** ὑπέρ  
 σου καί **οὐκ** ἠθέλησας τοῦ εἰσακοῦσαι!» (Ψαλ.6,6 / Πράξ.20,31 / Λουκ.13,34)  
 «Ἐγώ **ἐρυσάμην** τό αἷμα μου ἐκ τῆς χειρός σου» (Ἰεζεκ.3,19-21). «**Ζῆ** Κύριος ὁ  
 Θεός, ὅς **ἀνταποδώσῃ** ἐκάστῳ κατὰ τά **ἔργα** αὐτοῦ, (Ρωμ.2,6) καί κατὰ **τήν**  
**πρᾶξιν** αὐτοῦ (Ματ.16,27)» (Ἰερεμ.4,2/16,15/23,7-8 / Ἑβρ.10,30).



Ίερεύς Ἰωάννης Νικολόπουλος  
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ  
14.7.2022